

друго ся измѣни въ неѣ; само едно-то Духовенство остана неизмѣнено да ся моли тайно по черквы-ты за избавленіе на Българскыя народъ отъ Гърцко-то иго. Въ това врѣмя на народа ся наложихъ много тяжкы данъцы: всякой Българинъ трѣбаше да плаща много по-вече, отъ колкото даваше напрѣдъ на свои-ты царіе; освѣнъ главно-то даване за стокъ-тъ си и имота си, дѣлженъ бѣше още и за колкото съпрѣгы волове има, за всякой да плаща по крынъ жито и ведро вино; ако ли нѣма жито и вино, той много пѣти ся насилваше да заплаща съ жълтицы, а пакъ ако ли и тѣхъ да нѣма, тогава му ся продавахъ волове-ти или другы добытъкъ. И дѣиствительно тѣй трѣбоваше да правять Гърци-ти за да умаломощять (сѣндѣрдишять) и да направять слабъ Българскыя народъ, когото толкози вѣкове непрѣстанно е трѣбовало да бѣхтатъ, додѣ да го подчинять подъ власть-тъ си. Тѣй си мысляше и надѣяше ся Цареградскый Свѣтъ, че като покори вече Българскыя народъ, ще може за напрѣди вѣчно да го владѣе. Нѣ Българинъ-тъ като навикнѣлъ всякога да ходи свободенъ подъ крыло-то на свои-ты народны царіе; да ся весели въ имя-то на свои-тъ народнѣ славъ и да не за здравіе на царя си; то той ако и да ся видѣ подчиненъ подъ чюждѣ власть, свободный духъ въ негово-то сѣрдце пакъ неугасна, нѣ напротивъ: още повече ся распаляше, като си наумѣваше на-скоро изгубенъ-тъ своиъ свободѣ при тяжко-то Гърцко иго.

И тѣй Българе-ти отягчени отъ Гърцкы-ты управители, на всѣкъдѣ бѣхъ готови вече да ся под-